

ERMİŞ'İN NASİHATI

Bir gün ermiŐlerden birine sormuŐlar: ‘‘Sevginin sözünü edenler ile sevgiyi gerçekten yaŐayanlar arasında ne fark vardır?’’

‘‘Bakın göstereyim’’ demiş, ermiş.

Bir sofraya hazırlamıŐ. Bu sofraya sevgiyi dilinden düŐürmeyen ama dilden gnle indirmeyen kiŐileri ađırmıŐlar. Hepsi yerlerine oturmuŐlar. Derken, sıcak çorbalar ve arkasından da ‘‘ermiş kaŐıđı’’ denilen bir metre boyunda kaŐıklar gelmiŐ.

ErmıŐ: ‘‘Bu kaŐıkların sapının ucundan tutup öyle yiyeceksiniz’’ diye bir Őart koŐmuŐ.

‘‘yle kaŐıđın çukur kısmına yakın yerden tutmak yok.’’

‘‘Peki’’ demiŐler ve çorbayı içmeye baŐlamıŐlar.

Fakat o da ne? KaŐıklar uzun geldiğinden, sofradaki hiç kimse, çorbayı döküp samadan bir türlü ağzına gtremiyormuŐ. En sonunda, bakmıŐlar bu iŐ olmuyor, çorbadan vazgeçmiŐler. ylece, a a kalkmışlar sofradan.

Onlar sofradan kalktıktan sonra, ermiş: ‘‘Őimdi de sevgiyi gerçekten bilip yaŐayanları çağıralım sofraya’’ demiş.

Yüzleri aydınlık, gözleri sevgiyle gülümseyen insanlar oturmuŐ sofraya.

Ermiş: “Buyurun bakalım” deyince de, her biri uzun saplı kaşığıny çorbaya daldırıp karşıyndaki kardeşine uzatıp içmişler çorbalarını. Böylece her biri diğeri doymuş olarak, şükür içinde sofradan kalkmışlar.

“İşte” demiş ermiş.

“Kim ki hayat sofrasında yalnız kendini görür ve doymayı düşünürse, o aç kalacaktır. Ve kim ki, kardeşini düşünür ve doyurursa, o da kardeşi tarafından doyurulacaktır şüphesiz. Şunu da unutmayın ki, hayat pazarındaki alan değil, her zaman veren kazançlıdır.”

Alıntıdır